

sean los buenos ejemplos, inclina sus ánimos á la virtud.

Los verbos que en el lenguaje directo se hallan expresados en el modo indicativo, pasan al subjuntivo en el lenguaje indirecto, subordinados todos ellos á la primera proposición construida en infinitivo y con el acusativo como sujeto. Así, en el *lenguaje indirecto* se enunciará dicho pensamiento en la forma siguiente: *Seneca testatur non eum solum reipublicae prodesse qui tueatur reos, et de pace belloque censeat; sed qui iuuentutem exhortetur, qui in tanta bonorum praceptorum inopia, virtute instruat animos.*

LIBRO III

PROSODIA

PRAELECTIO

1. PROSODIA a graecis vocibus $\pi\varphi\circ\varsigma$ (*ad*) et $\psi\hat{\eta}\varsigma$ (*cantus*), originem traxit, ideoque quid unum et idem quod *accentus* olim fuit, ut ex priscorum scriptis satis compertum habemus. Nunc autem isto nomine intelligitur *ars quaedam syllabarum quantitatem et verborum accentum docens*.

2. Quantitatem vero appellamus temporis spatium quo syllaba proffertur et est modo simplex, et tum *brevis* aut *correpta*, modo duplex, et tum *longa* seu *producta* syllaba dicitur. *Anceps* sive *communis* ea demum syllaba est, quae in versu ad nutum tamquam brevis aut longa ab exspectatae doctrinae poëtis assumuntur.

3. *Accentus* (ab accinendo dictus quod sit quasi quidam syllabae cantus), a quibusdam *vocum anima* vel *moderamen* appellatur; est namque, si loquela spectetur, ratio syllabam elevandi aut deprimendi, ejusdem enim potestate syllaba vel attollitur vel deiicitur, vel partim attollitur partimque deiicitur.

4. *Syllaba est vox unius integri soni*, et una vel pluribus litteris in scripto figuratur.

5. Litterae tres et viginti sunt: *A, Be, Ce, De, E,*

eF, Ge, Ha, I, Kappa, eL, eM, eN, O, Pe, Qu, eR, eS, Te, U, iX, Ypsilon, Zeta.—Quae in *vocales* et *consonantes* dividuntur. Vocales (quasi *per se vocales*) sunt sex: a, e, i, o, u, y.

Ceterae appellantur consonantes (id est, *cum aliis sonantes*). E quibus, aliae sine vocalium adiumento pronuntiari nequeunt, et ideo *mutae* dicuntur, scilicet, b, c, d, g, k, p, q, t (et f ante l, r), et aliae *semivocales*, quod per se, quamvis non aperte ut vocales, obscuro tamen ipsae sonant, nimirum, f, l, m, n, r, s, x, z.

Ex his, quatuor, mutis percussae *liquidae* fiunt (id est, quasi *dissolvuntur* quod vim et robur amittunt), videlicet: l, m, n, r. E quibus, m et n nonnisi in graecis dictionibus liquecunt, ut *Tecmessa, cygnus*.

U quoque post q litteram semper liquecunt, id est, quantitatatem amittit.—Quod etiam accidit in prima verbi persona et in primo adiectivi casu incipiente a sua vel sue, ut *suavis, suesco*; necnon g antecedente vocalique subsequente, dummodo non sit altera u. Ex. gr.: *Lingua, sanguis*.

Vocales i, u, plerumque in consonantium dictione transeunt, cum aut ipsae inter se copulantur ut *iumentum, vinum*; aut cum vocalibus iunguntur ut *iecur, ianua, iocus, vanitas, veritas, volatus*.

Litterae x, z (et i inter duas vocales posita), duplices sunt, id est, duarum consonantium potestatem obtinent.

Num H littera sit, an adspirationis tantum nota, controversum est.

6. Syllaba ex duabus vocalibus facta, *diphthongus* vocatur.

Sex olim diphthongi fuere: ai, oi, ei, au, ou, eu; sed nunc tres supersunt: ae pro ai, oe pro oi, et au; ut *praetor* (olim *praitor*), *moenia* (olim *moinia*), et *laurus*.

Ei diphthongus est solum in hei; ui in huic (et cui aliquando); eu in propriis ut *Leucetius*, in heu, heus, neu, seu, ceu, neuter, neutquam, neutique et in multis graecis vocabulis, ut *Eurotas*.

PARS PRIMA

DE QUANTITATE

CODEX PRAECEPTORUM

I

Vocalem breviant alia subeunte Latini.
Produc, ni sequitur r, *fio* et nomina quintae,
Quae geminos casus e longo assumit in ei;
Verum e corripiunt *fideique, speique, reique*.
Ius commune est vati: producito *alius*;
Alterius brevia. *Pompeii* et talia produc.
Eheu produces semper, variabitur *ohe*.

II

Nomina graecorum certa sine lege vagantur:
Quaedam etenim brevibus, veluti *symponia*, gaudent
At quaedam longis, ceu *dia, ch'rea, Thalia,*
Darius, Cytherea, aer, elegia, platea,
Atque alia. At *choram* breviat *plateamque* poëta.
Solvit et in geminas, veluti *Cythereia*, longam.

III

Omnis diphthongus, contractaque sillaba longa;
Prae rapè praepositam vocali, dicue *praestus*.

IV

Vocalis longa est, si consona bina sequatur
Aut duplex, aut i vocalibus interiectum.
Quadriugus rapitur, *biugus* coniungitur illi.

V

Contrahi orator, variant in carmine vates,
Si mutam liquidamque simul brevis una praeibit:
At mutam et liquidam quoties ab origine longa
Praeedit, producta manet ceu *matris, aratrum*.
Utraque vocalem si consona iuncta sequentem
Non ferit, anteiens brevis est, velut *obruo*, nunquam.

VI

Praeterita assumunt primam dissyllaba longam:
Sto, do, scindo, fero, rapiunt bibo, findo, priores.
Abscidit, abscidit, modulatur utrumque poëta.

VII

Praeteritum geminans primam breviabit utramque,
 Ut pario peperi: vetet id nisi consona bina.

VIII

Cuncta supina volunt primam dissyllaba longam:
At reor et cieo, sero et ire, sinoque linquo,
Do, quo, et orta ruo, breviabant rite priores.

IX

Utum atumque trahunt polysyllaba cuncta supina.
 De vi praeterito semper producitur *itum.*
 Cetera corripies in *itum* quaecumque supina.

X

Derivata patris naturam verba sequuntur.
Mobilis et fomes, laterna ac regula, sedes,
 Quamquam orta e brevibus, gaudent producere primam.
 Corripiuntur *arista, vaaum, sopor, atque lucerna,*
 Nata licet longis: usus te plura docebit.

XI

Legem simplicium retinent composta suorum,
 Vocalem licet aut diphthongum syllaba mutet.
Deiero sed iuro dat peieroque; innuba, nubo,
 Pronubaque; atque *hilum. nihilum;* dat *semisopitus*
Sopio; fatidicus fratresque a dico creatur.
 Participale *ambitum* ad *itum* inter longa repone.

XII

Longa *a, de, e, se, di*, praeter *dirimo* atque *disertus*.
 Sit *re* breve; at *refert*, a *res*, producito semper.
 Corripe *pro* graecum, produces rite latinum.
 Contrahe quae *fundus, fugio, neptisque neposque,*
 Et *festus, fari, fateor, fanumque* crearunt.
 Hisce *prefecto* addes, pariterque *procolla, protervus,*

Atque *propago* genus; *propago* protrahe vitis.
 Corripe *ab* et reliquas, obstet nisi consona bina;
 Quae sunt *ad vel in, ob, per, sub, super, anteque, circum.*

XIII

Produc *a* semper composti parte priore:
 At simul *e*, simul *i*, crebo breviare memento,
Nequidquam produc, nequando, vinefica, nequam,
Nequaquam, nequis sociosque, videlicet addes.
Idem masculine produc et *siquis, ibidem,*
Scilicet et bigae, tibicen, ubique, quadrigae,
Bimus, tantidem, quidam, et composta diei.
 Compositi o breviant graeci: *Samotracia* testis;
 Sed *Minotaurus* pariterque *geometra* longum est.
O latium variat, producere namque alicquin,
Et quandoque; at quandoquidem breviare solemus.

XIV

Cum rectum superat genitivus syllaba in una,
 Tunc ea, quae fuit patrii penultima casus,
Crementum primum est: numerus quod et unus et alter
 Respicit, atque gradu mensuram amplectitur aequo.
 Est plurale incrementum penultima casus,
 Qui patrium superat primum, rectumque secundum.

XV

Casibus obliquis vix crescit prima: secunda
 Corripit incrementa; tamen producit *Iberi.*

XVI

Nomen in *a* crescens, quod flectit tertia, longum.
 Mascula corripies *al* et *ar* finita; simulque
Par cum compositis, *herpa* cum *baccare, nectar,*
Cum rade, mas et amas, quis iunge *iaremque iubarque.*
A quoque et as graecum breve postulat incrementum
S quoque finitum, si consona ponitur ante;
Et dropax, anthrax, Atrax cum smilace, climax.
His Atacem, panacem, colacem, styracemque facemque,
Atque abacem, coracem, philacem compostaque necete.

XVII

E crescens numero breviabit tertia primo:
 Verum protrabitur genitivus in *enis, Iberque,*
Ver, halec, locuples, haeres, mercesque, quiesque,
Lex, reverx, halec, seps, plebs, rex: insuper adde
El peregrinum: er et es graecum, *aethere et aere demptis.*

XVIII

Corripet pariter crescens *i* tertia primo
In numero: at graecum patrium producit in *inis*,
Gryps, *vibex*, *Nesis*, *lis*, *Dis*, *glis*, addito *Simnis*.
Ix produc: breviate *histris* cum *fornice*, *varix*,
Coændix, *choenixque* *Cilix*, *natrixque* *calixque*;
Addet *Eryx* et *onyx*, *nix*, *pisque* *salixque* *filixque*,
Surdonychis, *calycis*, *laricis*: sit *Bebrycis* anceps,
Sei brevibus iunges, in *gis* cum patrius exit.
Mastix, *mastigis*; *coccyx*, *coccygis* amabit.

XIX

O crescens numero producimus usque priore.
O parvum in graecis brevia, producito magnum.
Corripit genitivus *oris*, quem neutra dedere:
Os, *oris*, mediique *gralus* sed protrahe casus,
Ut *melius*. Brevibus dantur *memor*, *immemor*, *arbor*.
Et *lepus* et *noë*; compositum, *bos*, *compos*, et *impos*:
Ad le his *Cappadocem*, *Allobregem*, cùm *praeocœ*, *scrobs*, *ops*:
Verum produces *Cercops*, *hydropsque*, *Cyclopsque*.

XX

U brevia incrementa feret, sed casus in *udis*,
Uris et *utis*, ab *us* recto producitur, et *fur*,
Lux, *frux*; sed brevis intercusque pecusque *Ligusque*.

XXI

Pluralis casus, si crescit, protrahet *a*, *e*,
Atque *o*; corripies *i*, *u*; verum excipe *bubus*.

XXII

Personam primi praesentis verba secundam
Si numero vincunt, dicas *crementa* tenere:
Crementum, verbi primum dic, quod posituram
Aequat: bis superans dicatur habere secundum:
Quod si ter vincit, tria tunc *crementa* notabis.
Nam pro *incremento* numeranda est ultima nunquam.
Activa cum verba carent, fingemus eamdem.

XXIII

A crescens produc: *do* incremento excipe primo.

XXIV

E quoque producunt verba crescentia. Verum
Corripunt *e* ante *r*, ternas duo tempora prima:
Sed *reris* vel *rere* datur penultima longis.
Sit brevis *e*, quando *ram*, *rim*, *ro*, adjuncta sequuntur;
Et *beris* atque *bere* in verbis brevato futuris,
Corripit interdum *steterunt* *dederuntque* poëta.

XXV

Corripit *i* crescens verbum: producitur *ivi*
Praeteritum; sed *inus* breviatur. Deme *relinus*,
Nolimus, *simus*, quaeque hinc composta dabuntur,
Et quodvis quartae incrementum *i* protrahe primum.
Ri coniunctivi possunt variare poëtae.

XXVI

O incrementum produc: *u* corripe semper.
Cuncta sed *u* longum reddent tibi verba futuri.

XXVII

A finita dato longis: ita corripe semper,
Eia, *quia*, et casus omnes, sed protrahe sextum,
Productis graecos casus adiunge vocandi.

XXVIII

Corripe *e*; sed primae quintaeque vocabula produc,
Atque *fame*, *cete*, *tempe*, *fermeque*, *fereque*:
Adde *doce* similemque modum et monosyllaba, praeter
Encliticas ac syllabicas. *Bene* cūm *male* demptis,
Cetera produces adverbia cuncta secundae.

XXIX

I produc: brevia *nisi* cūm *quasi*, graecaque iunge.
Iure *michi* variare, *tibique* *sibi*que solemus.
Corripies *ibi*, *ubi*, m̄ *lius*, dissyllabon et *cui*.

XXX

O datur ambiguis: graeca et monosyllaba longis,
Ergo, *vero*, *imm*, ternus sextusque secundae,
Atque *adeo*, atque *ideo*, atque a*lverbia nomine nata*.
Dant brevibus *modo* cūm *s.cis*, *ego* et *octo*, poëtae.

XXXI

U semper produce: *b*, *d*, *t*, corripe semper.

XXXII

*C*longum est: varium *hic* pronomen: corripe *donec*
Et *nec*: *fuc* pariter malunt breviare poëtae.

XXXIII

Corripe *l*; at produc *sal*, *sol*, *nil*, multaque hebraea.

XXXIV

M vorat ecthlipsis,—prisci breviare solebant.

XXXV

N longum est graecis pariter pariterque latinis.
En brevia quod format *inis* breve: graeca secundae,
Iungimus et quartum, si sit brevis ultima recti.
Forsitan, *in*, *forsan*, *tamen*, *an*, *viden'*, adiice curtis.

XXXVI

R breve: sed longum est *far*, *par* cum pignore *ver*, *Nar*,
Cur, *fur*, cum graecis quibus est genitivus in *eris*;
Addito *Iber*; sed *cor* melius breve, *Celtiber* anceps.

XXXVII

As produc: breve *anas*; graecorum tertia quartum
Corripit, et rectum per *adis* si patrius exit.

XXXVIII

Es quoque produces: breviat sed tertia rectum,
Cum patrii brevis est crescens penultima: *pes* hinc
Excipitur, *paries*, *aries*, *abies*que *Ceres*que.
Corripe et *es* de *sum*, et *penes*, et pluralia graeca.

XXXIX

Corripias *is* et *ys*: plurales excipe casus;
Glis, *sis*, *vis*, verbum ac nomen, *nolisque velisque*;
Audis cum sociis; quorum et genitivus in *inis*,
Entisve, aut *itis* longum, producito semper.

XL

Vult os produci: *compos* breviatur et *impos*,
Osque, *osis*; graecorum et neutra, et cuncta secundae
Addicta ausonidum, graecus genitivus et omnis.

XL I

Us breve ponatur: produc monosyllaba, quaeque
Casibus increascent longis, et nomina quartae,
Excepto recto et quinto, et quibus exit in *untis*
Patrius, et conflata e πού, contractaque graeca
In recto ac patrio, et venerandum nomen IESUS.

XL II

Et diphthongus et vocalis longa communes sunt, cum vocalem
diversae dictionis praecedunt.

XL III

Monosyllaba brevia interdum a poëtis more graecorum produ-
cuntur.

XL IV

Syllaba brevis, post quatucr primos pedes, praesertim secundum
et tertium relicta, nonnunquam a poëtis producitur, quam gram-
matici caesuram vocant.

XL V

Ultima versus syllaba communis est, siquidem brevis pro longa
aut longa pro brevi ponitur.

XL VI

Vocalis suapte natura brevis ante mutam et liquidam eiusdem
dictionis, communis est in carmine, quamvis in soluta oratione
semper corripiatur, ut *Atlas*, *volueris*, *Cleopatra*, *Patreolus*, *lugu-
bris*, *funebris*, *celebris*. Quae vero natura sua longa est, nunquam
corripitur, ut antea diximus.

XL VII

Utimur *exempla*, cum regula deficit omnis;
Est tamen electi carmine vatis opus.
Si exemplo careas, exempla simillima quaere,
Sed caute *analogi* sit tibi norma soni.